

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 21 czerwca 1985 r.

w sprawie szczególnych warunków przewozu przesyłek towarowych w komunikacji kolejowo-żeglugowej.

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 4 lit. a) ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 53, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje szczególne warunki przewozu przesyłek towarowych w komunikacji kolejowo-żeglugowej przez przedsiębiorstwo Polskie Koleje Pań-

stwowe, zwane dalej „koleją”, oraz przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej, zwane dalej „żegluga”, wykonywanego na podstawie jednego listu przewozowego.

§ 2. Przewóz przesyłek w komunikacji kolejowo-żeglugowej odbywa się na odległościach powyżej 150 km, obliczonych według taryfowych odległości kolejowych,

Dziennik Ustaw Nr 29

— 338 —

Poz. 129

§ 3. Do przewozu w komunikacji kolejowo-żeglugowej mogą być nadawane, po uzgodnieniu z żegluga, rzeczy o masie nie przewyższającej wykorzystania ładowności środka transportowego żeglugi przy istniejącym w dniu ładowania przesyłki stanie wody na trasie przewozu.

§ 4. Jeżeli nadawca załadował rzeczy stanowiące przesyłkę do kilku wagonów, jest obowiązany przekazać kolei załadowane wagony w zwartej grupie, określonej w liście przewozowym. W przeciwnym razie klient ponosi koszty segregowania wagonów.

§ 5. 1. Przewoźnik przyjmujący przesyłkę do przewozu jest obowiązany zawiadomić o tym niezwłocznie następnego przewoźnika określając:

- 1) nadawcę,
- 2) masę i nazwę towaru oraz rodzaj opakowania,
- 3) nazwę i adres odbiorcy,
- 4) miejsce i termin przekazania przesyłki.

2. Przekazanie przesyłki drugiemu przewoźnikowi odnotowuje się w liście przewozowym.

3. Przy przekazywaniu przesyłki każdy z przewoźników może żądać sprawdzenia jej masy.

§ 6. Masa przesyłki określona według zanurzenia środka transportowego żeglugi służy wyłącznie do obliczenia należności.

§ 7. Przeładunku przesyłki ze środków transportu kolejowego na środki transportu żeglugowego lub odwrotnie dokonuje żegluga.

§ 8. 1. Przewoźnik, który przyjął polecenie od nadawcy lub odbiorcy w zakresie zmiany umowy przewozu albo wskazówki co do postępowania z przesyłką na wy-

padek przeszkody w przewozie lub wydaniu przesyłki, jest obowiązany porozumieć się niezwłocznie z drugim przewoźnikiem. Odpis oświadczenia zawierającego polecenie lub wskazówki dołącza się do listu przewozowego.

2. Zmiana umowy przewozu nie może spowodować podziału przesyłki.

3. W razie niemożności wykonania polecenia lub wskazówek, o których mowa w ust. 1, przewoźnik zawiadamia niezwłocznie nadawcę i odbiorcę oraz drugiego przewoźnika.

§ 9. 1. Umowę przewozu przesyłki uważa się za wykonaną po przewiezieniu przesyłki przez ostatniego przewoźnika, wydaniu jej odbiorcy w miejscu przeznaczenia i pokwitowaniu odbioru przez odbiorcę.

2. Zawiadomienia o nadejściu przesyłki do miejsca przeznaczenia obowiązany jest dokonać ten przewoźnik, który przesyłkę wydaje odbiorcy.

§ 10. W razie podjęcia czynności ustalenia stanu przesyłki w celu stwierdzenia, że doznała ona ubytku lub uszkodzenia, przewoźnik podejmujący czynności sprawdzenia zawiadamia o tym drugiego przewoźnika, który ma prawo do uczestniczenia w tej czynności.

§ 11. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 czerwca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 29, poz. 128).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

Minister Komunikacji: J. Kamiński